

STOWARZYSZENIE ZWYKŁE NR REJ. 22
tel. 74-852 66 79; 640 84 44

STOWARZYSZENIE EKOLOGICZNE

„OJCZYŻNA”

ul. Prądyńskiego nr 157/4

58-105 ŚWIDNICA

<http://www.iddd.de/umtsno/>

e-mail: alstako@gmail.com

Nasz nr **EK-235/13**

Świdnica, dn. 23.12.2013r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu**

str. 1/14

ul. Św. Mikołaja nr 78-79, 50 -126 WROCLAW

za pośrednictwem:

Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego
we Wrocławiu

ul. J. E. Purkyniego nr 1, 50 -155 WROCLAW

Strona skarżąca:

Stowarzyszenie Ekologiczne „OJCZYŻNA”
ul. Prądyńskiego 157/4, 58-105 ŚWIDNICA,
dalej **STOWARZYSZENIE**

Strona przeciwna:

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego
we Wrocławiu

ul. J. E. Purkyniego nr 1, 50 -155 WROCLAW,
dalej **DWINB**

SKARGA

o uchylenie w całości DECYZJI Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego NR 1747/2013 z dn. 09.12.2013r., sygn. nr WOA.7721.570.2013.X.19.0.1, oddalającej ODWOŁANIE Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” nr EK-207/13 z dn. 06.11.2013r. i utrzymującej w mocy DECYZJĘ Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Świdnicy 407/2013 z dn. 18.10.2013r., umarzającą postępowanie w sprawie nieuprawnionej przebudowy stacji bazowej telefonii komórkowej sieci PTC-ERA/T-MOBILE nr 49520, zlokalizowanej na dz. nr 49/7, AM-2, obręb 4 przy ul. Łukasieńskiego nr 26 w Świdnicy oraz ustalenie przez Wysoki Sąd wskazań, dla wydania przez organ nadzoru budowlanego nowej decyzji, nakładającej na inwestora obowiązek wyłączenia stacji z eksploatacji i jej terminowej rozbiórki.

1. WSTĘP DO SKARGI

1.1 DECYZJA DWINB nr 1747/2013 z dn. z dn. 09.12.2013r., została doręczona przez pocztę na adres Stowarzyszenia w dn. 17.12.2013r. W związku z powyższym i zgodnie z pouczeniem podanym przy końcu tej DECYZJI, termin złożenia do WSA/DWINB niniejszej skargi, upływa w dniu 17 stycznia 2014r.

1.2 Stowarzyszenie podtrzymuje:

- a) sprostowania informacji prawnych GINB-Warszawa, wprowadzających w błąd Wojewodów, DWINB i PINB dla ostonięcia samowoli budowlanej, zawarte w piśmie Stowarzyszenia nr EK-80/13 z dn. 06.05.2013r., skierowanym do PINB (Zał. 13),
- b) zarzuty i dowody zawarte w eksperckiej opinii Stowarzyszenia nr EK-148/13 z dn. 09.08.2013r., skierowanej do PINB (Zał. 9),
- c) zarzuty i dowody zawarte w odwołaniu Stowarzyszenia nr EK-207/13 z dn. 06.11.2013r., skierowanym do DWINB,
- d) konieczność wydania przez organ nadzoru budowlanego nowej decyzji, nakazującej wyłączenie z eksploatacji i rozbiórkę stacji bazowej nr 49520, przebudowanej przez inwestora w I÷II kwartale 2013r. z rażącym naruszeniem licznych przepisów prawa a szczególnie zawłaszczeniem rzeczowych właściwości organów administracyjnych (Prezydenta Świdnicy, Starosty Powiatu Świdnickiego), wbrew postan. art. 19 KPA.

1.3 Przebieg sprawy

1.3.1 Stacja bazowa nr 49520 wg Zał. 1 (foto), zlokalizowana została na działce nr 49/7 wg Zał. 2 (kopia mapy ewidencyjnej). Wg pisma PINB-Świdnica nr PINB-401/92/SM/12-13 z dn. 22.02.2013r. (Zał. 3) – stacja została zbudowana w lutym 1999r., zaś końcem 1999r. nastąpiła tylko niewielka rozbudowa stacji, przez zabudowę 2 anten radioliniowych wraz z przynależnymi budowlanymi obiektami telekomunikacyjnymi [zasilająca linia kablowa oraz szafa kablowa – Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2)]. Rozbudowa ta została dokonana w oparciu o ZGŁOSZENIE ROBÓT BUDOWLANYCH, które zostało zarejestrowane przez Starostę Powiatu Świdnickiego dnia 25.10.1999r. pod nr 90/99/WB (Zał. 3). Rejestracja ZGŁOSZENIA została dokonana w sposób nieuprawniony, wskutek podciągnięcia budowy w/w telekomunikacyjnych obiektów budowlanych (wymagających pozwolenia na budowę) – pod montaż urządzeń wg Dz.U.1994.89.414, art. 29.2 pkt 9) – vide → wyrok NSA z dn. 11.04.2013r. – sygn. akt II OSK 2400/11, str. 7÷8 (Zał. 22 i Zał. 17).

Wg oceny oddziaływania na środowisko wykonanej przez inwestora (Zał. 4) oraz punktem 2 opinii nr EK-148/13 (Zał. 9), sumaryczna moc emisji wszystkich trzech anten rozsiewczych po zbudowaniu stacji w 1999r. wynosiła $N_{EIRP} = 1477,5 [W]$, zaś zasięg ponadnormatywnych PEM ($E > 7 V/m$; $S > 0,1 W/m^2$) wnosił 19,8 m.

1.3.2 W związku z wątpliwościami odnośnie aktualnej mocy emisji stacji w porównaniu z mocą dopuszczoną do eksploatacji w 1999r., Stowarzyszenie wystąpiło do PINB z WNIOSKIEM nr EK-152/12 z dn. 24.10.2012r. (Zał. 5) o zbadanie sprawy na gruncie po myśli przepisów Prawa budowlanego [art. 81.1 pkt 1 a) w związku z art. 28.1 oraz art. 35.1 a) Prawa budowlanego].

PINB podejmując realizację w/w WNIOSKU:

- a) wystawił ZAWIADOMIENIE nr PINB-401/64/SM/12 z dn. 16.11.2012r. o wszczęciu postępowania (Zał. 6),

- b) wystawił POSTANOWIENIE nr 358/202 z dn. 18.12.2012r., potwierdzające uczestnictwo Stowarzyszenia w postępowaniu na prawach strony (Załącznik 7).

1.3.3 W wyniku wielkich trudności w zgromadzeniu przez PINB materiału dowodowego, dokumentującego faktyczny techniczny stan na aktualnie eksploatowanej stacji bazowej nr 49520, Stowarzyszenie we własnym zakresie uzyskało od STAROSTY kopię ZGŁOSZENIA INSTALACJI tej stacji, które zostało zarejestrowane przez STAROSTĘ dn. 26.06.2013r. pod numerem PEM 42/2013 (Załącznik 8).

Zgodnie z tym ZGŁOSZENIEM okazało się, że inwestor dopuścił się rażącego naruszenia prawa i rażącej samowoli budowlanej, ponieważ aktualnie:

- sumaryczna moc emisji anten rozszewczych wynosi $N_{EIRP} = 14257$ [W], co daje wzrost o 965 [%] w porównaniu ze stanem w 1999r.,
- zasięg ponadnormatywnych PEM od anten rozszewczych wynosi 67,4 m, co daje wzrost o 340 [%] w porównaniu ze stanem w 1999r.,
- zabudowano 2 dodatkowe systemy telekomunikacyjne DCS i UMTS, wraz z przynależnymi telekomunikacyjnymi obiektami budowlanymi wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2) to jest:
 - 2 linie kablowe do obsługi systemów DCS i UMTS,
 - 2 szafy kablowe do obsługi systemów DCS i UMTS.

Powyższy wzrost parametrów jest szczegółowo udokumentowany w eksperckiej opinii Stowarzyszenia nr EK-148/13 pkt 2)÷5) – vide → Załącznik 9 oraz w Tabelicy 1.

Tabelica 1

Lp.	Wielkość Parametr	Wartość		Wzrost	
		przed przebudową ^{1); 3)}	po przebudowie ^{2); 3)}	liczbowo	procentowo
1	2	3	4	5	6
1.	Ilość systemów telekomunikacyjnych i obiektów budowlanych.	GSM	GSM DCS UMTS	2	300 [%]
2	Azymuty sektorów z antenami rozszewczymi	20 ^o ; 110 ^o ; 200 ^o	20 ^o ; 110 ^o ; 200 ^o	-	-
3.	Sumaryczna moc emisji anten rozszewczych	1477,5 [W]	14 259 [W]	12781,5 [W]	965 [%]
4.	Zasięg ponadnormatywnych PEM, emit. przez anteny rozszewcze.	R=19,8 [m]	R= 67,4 [m]	47,6 [m]	340 [%]

¹⁾ OCENA wg Załącznik 4

²⁾ ZGŁOSZENIE wg Załącznik 8

³⁾ OPINIA wg Załącznik 9

1.3.4 Wskutek nieprawidłowości jak w p. 1.3.3, Stowarzyszenie w ramach prowadzonego postępowania I art. 10 KPA, opracowało i skierowało do PINB ekspercką opinię nr EK-148/13 z dn. 09.08.2013r. (Załącznik 9), w której udokumentowano dalsze rażące naruszenia przez inwestora przepisów POŚ, KC i mpzp (punkty 6÷8 eks. opinii). PINB zabiegając o zalegalizowanie samowoli inwestora i obraży polskiego prawa, pominął w postępowaniu zupełnie dowody wg Załącznik 8÷9 i wydał DECYZJĘ nr 407/2013 z dn. 18.10.2013r. – umarzającą postępowanie naprawcze „z braku naruszeń prawa”.

- 1.3.5 Zabiegając o zniesienie wadliwego stanu jak w p. 1.3.4, wypracowanego przez inwestora i PINB a rażąco sprzecznego z praworządnością i interesem społecznym (zdrowie i życie kobiet pracujących pod antenami w budynku „PAFALU” – Zał. 1, oraz degradacja zdrowia i nieruchomości mieszkańców przy ul. Łukasińskiego i ul. Wesołej), Stowarzyszenie skierowało do DWINB odwołanie nr EK-207/13 z dn. 06.11.2013r. (Zał. 24). Jednak DWINB osłaniając samowolę budowlaną inwestora (vide → Zał. 8), wspartą przez PINB – oddalił odwołanie nr EK-207/13 i utrzymał w mocy wadliwą Decyzję PINB nr 407/2013.
- 1.3.6 Kierując się statutowymi celami wg Regulaminu nr R-01/06 § 4 pkt 1) (Zał. 26), obywatelskimi prawami i urzędniczymi obowiązkami w myśl art. 68 i art. 74 Konstytucji RP oraz dążeniem do usunięcia stanu rażąco sprzecznego z prawem, kierujemy do Wysokiego Sądu niniejszą skargę na Decyzję DWINB nr 1747/2013.
2. ZARZUTY DO DECYZJI PINB NR 407/2013 i DECYZJI DWINB nr 1747/2013
- 2.1. Naruszenie art. 6 KPA w związku z wybiórczym zastosowaniem i eksponowaniem przez PINB i DWINB na korzyść Inwestora sprzecznego z prawami Natury/fizyki jednostki redakcyjnej prawa wg Dz.U.2010.213.1397 § 2.1 pkt 7) oraz błędną na korzyść inwestora interpretacją art. 30.1 pkt 3 b) w związku z art. 29.2 pkt 15) Prawa budowlanego, a pominięciem wyższych hierarchicznie pozostałych Ustaw w zakresie: POŚ; OOS; KC; mpzp.
- 2.2 Rażące naruszenie art. 19 KPA w związku z art. 33; art. 63; art. 72.1; art. 72.3; art. 75.1 pkt 4); art. 80.2 OOS oraz art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1); art. 81.1 pkt 1 a) i art. 84.1 pkt 1) Prawa budowlanego - wskutek przejęcia przez inwestora, PINB i DWINB właściwości rzeczowych ORGANU GMINNEGO w zakresie oceny oddziaływania przebudowanej w 2013r. stacji bazowej nr 49520 na środowisko i rozstrzygnięcie, że stacja ta nie zalicza się do przedsięwzięć szkodliwych dla środowiska oraz nie wymaga wydania decyzji uzgodnień środowiskowych.
- 2.3 Rażące naruszenie art. 19 KPA w związku z art. 50.1; art. 51.1 pkt 2); art. 53.1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego - wskutek przejęcia przez inwestora, PINB i DWINB właściwości rzeczowych ORGANU GMINNEGO w zakresie oceny lokalizacyjnej przebudowanej w 2013r. stacji bazowej nr 49520 i rozstrzygnięcie, że stacja ta nie wymaga wydania decyzji o warunkach zabudowy.
- 2.4 Rażące naruszenie art. 19 KPA w związku z art. 28.1; art. 29.3; art. 30.7 pkt 1)÷4); art. 35.1 pkt 1) i art. 80.1 pkt 1) Prawa budowlanego - wskutek przejęcia przez inwestora, PINB i DWINB właściwości rzeczowych STAROSTY w zakresie oceny budowlanej i wydania pozwolenia na budowę dla przebudowanej w 2013r. stacji bazowej nr 49520 oraz rozstrzygnięcie, że stacja ta nie wymaga wydania w myśl art. 28.1 Prawa budowlanego pozwolenia na budowę w/w obiektu budowlanego (budowli).

- 2.5 Naruszenie art. 84 § 1 KPA, przez zaniechanie w postępowaniu I i II stopnia, zaopiniowania eksperckiej opinii Stowarzyszenie nr EK-148/13 w zakresie obliczeniowej i graficznej analizy rozkładu ponadnormatywnych PEM po przebudowie stacji w 2013r.
- 2.6 Rażąco naruszenie art. 75 § 1; art. 77 § 1; art. 80 i art. 107 § 3 KPA przez tendencyjnie pominięcie w postępowaniu i obu DECYZJACH merytorycznej oceny najważniejszych dowodów, dokumentujących budowlaną samowolę inwestora i jej prawne skutki, to jest:
- ZGŁOSZENIE INSTALACJI stacji bazowej nr 49520 z dn. 26.06.2013r. nr PEM 42/2013 (Załącznik 8),
 - eksperckiej opinii nr EK-148/13 (Załącznik 9).
- 2.7 Naruszenie art. 6.2 Ustawy o planowaniu i zagosp. przestrzennym w związku z art. 143÷144 KC oraz art. 35.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego, wskutek usiłowania zalegalizowania przez PINB i DWINB środowiskowej i budowlanej degradacji działki gruntowej nr 42/2 (Załącznik 2).
- 2.8 Naruszenie art. 30.1 pkt 3 b) w związku z art. 29.2 pkt 15) oraz art. 81.1 pkt 1a) i art. 84.1 pkt 1) Prawa budowlanego, wskutek tendencyjnego i błędnego zaliczenia przebudowy stacji w 2013r. (wymagającej pozwolenia na budowę) - pod „instalowanie urządzeń” o wysokości $h < 3$ m, mierząc do powierzchni dachu.
- 2.9 Rażąco naruszenie art. 28.1 w związku z art. 80.1 pkt 1); art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego, wskutek usiłowania zalegalizowania przez PINB i DWINB dokonanej przebudowy stacji bazowej nr 49520 w 2013r. - bez jakichkolwiek uzgodnień budowlanych inwestora ze STAROSTĄ.

3. UZASADNIENIE ZARZUTÓW DO DECYZJI PINB I DWINB

- 3.1 Ad pkt 2.1 - naruszenie art. 6 KPA w związku z wybiórczym zastosowaniem prawa.
- 3.1.1 PINB i DWINB wybiórczo skoncentrowali się w postępowaniu i sentencjach swoich DECYZJI, na wypracowanej przez korporacje radiokomunikacyjne jednostce redakcyjnej prawa wg Dz.U.2010.213.1397, § 2.1 pkt 7), ustalającej kryteria kwalifikacyjne dla stacji bazowych telefonii komórkowej, umożliwiające fikcyjne zakwalifikowanie przez korporacje każdej stacji bazowej, o dowolnej mocy emisji (EIRP) – do przedsięwzięć nieszkodliwych dla środowiska. Ten absurd opiera się na założeniu, że wiązki szkodliwych ponadnormatywnych PEM (Dz.U.2003.192.1883, Tabela 2 lp. 7) o poprzecznym przekroju rzędu kilkaset m^2 , zamieniane są na osie (linie) o zerowym przekroju poprzecznym. Np. wg Załącznik 2, widok „X” przy opinii nr EK-148/13, przekrój wiązek ponadnormatywnych, szkodliwych PEM wynosi 697,5 m^2 , zaś wg w/w Rozp. R. M. (Dz.U.2010.213.1397, § 2.1 pkt 7) - przekrój tych b. szkodliwych wiązek PEM dla zdrowia i środowiska - wynosi zero [m^2]. Stąd też zgodnie z rozstrzygnięciem zawartym na str. 16÷17 wyroku II SA/Wr 693/10 (Załącznik 19) w/w fikcyjne kryteria są niemiarodajne do oceny faktycznego oddziaływania stacji bazowych na środowisko a ponadto są rażąco sprzeczne z wyższymi hierarchicznie ustawami, np. Dz.U.2008.199.1227 art. 62.1 pkt 1 a); art. 63.1 pkt 1 b).

- 3.1.2 Druga jednostka redakcyjna prawa eksponowana przez PINB i DWINB na rzecz korporacji radiokomunikacyjnych, to art. 30.1 pkt 3 b) w związku z art. 29.2 pkt 15) Prawa budowlanego i błędne kwalifikowanie budowy, rozbudowy lub przebudowy stacji bazowych pod „**instalowanie urządzeń**”, nie wymagające przy antenach o wysokości $h < 3$ [m] żadnych uzgodnień i rozstrzygnięć organu architektoniczno-budowlanego (STAROSTY).
- Jest to niedorzeczny przekręt prawodawczy, wypracowany na rzecz korporacji radiokomunikacyjnych przez Ministerstwo Infrastruktury (obecnie M.T.B i G.M), przy opiniodawczym wsparciu GINB – vide → Zał. 11÷16. Jednak przekręt ten nie jest doskonały, gdyż nie dopatrzoneo wycięcia z Rozp. Min. Infrastruktury z dn. 26.10.2005r. (Dz.U.2005.219.1864) przepisu wg § 3 pkt 2), który definiuje pojęcie „**telekomunikacyjnych obiektów budowlanych**”, warunkujących funkcjonowanie anten o wysokości $h < 3$ [m] oraz o wysokości $h \geq 3$ [m] – vide → Zał. 17 z przykładowym schematem stacji, ilustrującym graficznie w/w telekomunikacyjne obiekty budowlane. Tym samym budowa, rozbudowa lub przebudowa stacji bazowych na istniejących budowlach i budynkach – stanowi budowę „**obektu budowlanego (budowli)**”, wymagającą obligatoryjnie (bez względu na wysokość anten), pozwolenia na budowę w myśl art. 28.1 Prawa budowlanego. Powyższe jednoznacznie i ostatecznie rozstrzygnął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dn. 11.04.2013r. – sygn. akt II OSK 2400/11, str. 7÷8 (Zał. 22), kładąc kres wadliwej interpretacji manipulacji prawodawczych oraz osłanianiu przez organy nadzoru budowlanego samowoli budowlanej korporacji radiokomunikacyjnych, generującej brzemienne skutki przeciw zdrowiu Polaków – vide → nr EK-80/13 pkt 3.1.4 (Zał. 13).
- 3.1.3 Stowarzyszenie w eksperckiej opinii nr EK-148/13 pkt 6; 8 i 9 – zarzuciło naruszenie przez inwestora przy przebudowie stacji bazowej nr 49520 w 2013r. n/w przepisów prawa:
- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – Dz.U.2003.80.717,
 - Ustawa o POŚ – Dz.U.2008.25.150 (obecnie Dz.U.2013.1232),
 - Ustawa o OOŚ – Dz.U.2008.199.127 (obecnie Dz.U.2013.1235),
 - Ustawa Kodeks Cywilny – Dz.U.1964.16.93.
- Ponieważ jednak w/w przepisy prawa obnażyły naruszenia przez inwestora obowiązującego porządku prawnego – zostały zupełnie pominięte w postępowaniu i decyzjach PINB oraz DWINB.
- 3.1.4 Jak uzasadniono w p. 3.1.1÷3.1.3 odwołania, PINB oraz DWINB tendencyjnie i wybiórczo zastosował głównie te przepisy prawa, które zostały wypracowane na rzecz korporacji radiokomunikacyjnych, pomijając pozostałe Ustawy i Rozporządzenia (np. Dz.U.2003.192.1883; Dz.U.2005.219.1864), jako niewygodne dla inwestora, co stanowi ewidentne naruszenie art. 6 KPA.
- 3.2 Ad p. 2.2 - Rażąco naruszenie art. 19 KPA w związku z art. 33; art. 63; art. 72.1; art. 72.3; art. 75.1 pkt 4); art. 80.2 OOŚ oraz art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1); art. 81.1 pkt 1 a) i art. 84.1 pkt 1) Prawa budowlanego.
- 3.2.1 Jak zestawiono w Tabeli 1 na str. 3, dokonana w 2013r. przebudowa stacji bazowej nr 49520 spowodowała:
- zwiększenie ilości zabudowanych systemów telekomunikacyjnych z 1 (GSM) do 3 systemów (GSM; DCS; UMTS),

- budowę telekomunikacyjnych obiektów budowlanych obejmujących 2 linie kablowe i 2 szafy kablowe do obsługi systemów DCS i UMTS,
- wzrost zasięgu ponadnormatywnych PEM z 19,8 m do 67,4 m,
- wzrost sumarycznej mocy emisji anten rozświecznych z $N_{EIRP} = 1477,5$ [W], do $N_{EIRP} = 14259$ [W].

3.2.2 Na stronach 11÷12 wyroku wg sygn. akt II OSK 1581/08 z dn. 15.10.2009r. (Załącznik 18) NSA rozstrzygnął co następuje: *„Trafnie też Sąd I instancji przyjął, iż znacząca zmiana parametrów technicznych i użytkowych planowanego przedsięwzięcia, znaczne powiększenie obszarów ponadnormatywnego oddziaływania na środowisko spowoduje, że w wyniku planowanych prac powstanie w istocie nowy obiekt, znacząco różniący się od dotychczasowego. Tożsamość stanowiska zajętego w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 września 2009r. sygn. akt II OSK 1376/08 (Centralna Baza Orzeczeń i Informacji o Sprawach NSA), gdzie uznano, że „rozbudowa istniejącej stacji bazowej telefonii komórkowej polegająca na wymianie niektórych jej elementów, które nie są identyczne z dotychczasowymi i będą wytwarzać promieniowanie o dużo większej mocy, emitując szkodliwe promieniowanie – stanowi nowe przedsięwzięcie, wobec czego należy badać czy jest ono zgodne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a nie ma przy tym znaczenia, że nowe anteny umieszczane są na istniejącym już maszcie”. Skład orzekający w tej sprawie w pełni podziela pogląd wyrażony w powyższych wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego.*

3.2.3 Zgodnie z zakresem przebudowy stacji udokumentowanym w p. 1.3.3 i p. 3.2.1 odwołania oraz wykładnią NSA jak w p. 3.2.2, przebudowa stacji w 2013r. stanowi nowe przedsięwzięcie, wymagające przeprowadzenia przed realizacją w myśl przepisu wg art. 72.1 OoŚ - postępowania środowiskowego z udziałem społeczeństwa i uzyskania przez inwestora od ORGANU GMINNEGO decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z zachowaniem przepisów wg art. 33; art. 63; art. 72.1; art. 72.3; art. 75.1 pkt 4) i art. 80.2 OoŚ.

PINB i DWINB przejmując w/w właściwość rzeczową ORGANU GMINNEGO i społeczeństwa - rozstrzygnął, że przebudowa stacji bazowej dokonana w 2013r. - nie wymaga uzyskania decyzji uzgodnień środowiskowych, czym rażąco naruszył art. 19 KPA w związku z art. 33; art. 63; art. 72.1; art. 72.3; art. 75.1 pkt 4) i art. 80.2 OoŚ oraz art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1); art. 81.1 pkt 1 a) i art. 84.1 pkt 1) Prawa budowlanego.

* Powyższe skutkuje w myśl art. 156 § 1 pkt 1) KPA nieważnością DECYZJI PINB oraz DWINB.

3.3 Ad p. 2.3 - Rażąco naruszenie art. 19 KPA w związku z art. 50.1; art. 51.1 pkt 2); art. 53.1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1); art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego.

3.3.1 Na stronie 3 wyroku wg sygn. akt II OSK 1439/11 z dn. 06.10.2011r. (Załącznik 20), NSA rozstrzygnął co następuje: *„Stacja bazowa telefonii komórkowej, jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, z zasady powoduje zmianę sposobu zagospodarowania terenu, co rodzi obowiązek ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu i wymaga wydania decyzji o pozwolenie na budowę”.*

- 3.3.2 Zgodnie z zakresem dokonanej przebudowy stacji w 2013r. udokumentowanym w p. 1.3.3 i p. 3.2.1 odwołania oraz wykładniami NSA jak w p. 3.2.2 i p. 3.3.1, przebudowa ta stanowi nowe przedsięwzięcie, wymagające przeprowadzenia przed realizacją w myśl przepisu wg art. 50.1; art. art. 51.1 pkt 2) i art. 53.1 – Dz.U.2003.80.717 postępowania lokalizacyjnego z udziałem społeczeństwa i uzyskania przez inwestora od ORGANU GMINNEGO decyzji o warunkach zabudowy (działka nr 49/7 objęta jest obowiązującym mpzp – Zał. 2).
- 3.3.3 PINB i DWINB przejmując w/w własność rzeczową ORGANU GMINNEGO i społeczeństwa - rozstrzygnął, że dokonana przebudowa stacji bazowej 2013r. nie wymaga uzyskania decyzji o warunkach zabudowy stacji, czym rażąco naruszył art. 19 KPA w związku z art. 50.1; art. 51.1 pkt 2); art. 53.1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego.
Powyższe skutkuje w myśl art. 156 § 1 pkt 1) KPA nieważnością DECYZJI PINB oraz DWINB.
- 3.4 Ad p. 2.4 - Rażąco naruszenie art. 19 KPA w związku z art. 28.1; art. 29.3; art. 30.7 pkt 1)÷4); art. 35.1 pkt 1) i art. 80.1 pkt 1) Prawa budowlanego
- 3.4.1 Na stronie 7-8 wyroku wg sygn. akt II OSK 2400/11 z dn. 11.04.2012r. (Zał. 22), NSA przeprowadził obszerny wywód, że budowa stacji bazowej na istniejącej budowli/budynku wymaga zabudowy telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2), co *"wiąże się z budową obiektu budowlanego (budowli), a więc z obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę"*.
- 3.4.2 Zgodnie z zakresem przebudowy stacji udokumentowanym w p. 1.3.3 i p. 3.2.1 odwołania oraz wykładniami NSA jak w p. 3.2.2; p. 3.3.1 i p. 3.4.1, przebudowa ta stanowi nowe przedsięwzięcie, wiążące się z budową obiektu budowlanego (budowli) i tym samym wymaga uzyskania przed realizacją od STAROSTY pozwolenia na budowę w myśl art. 28.1 Prawa budowlanego, z zachowaniem przepisów Prawa budowlanego, wyszczególnionych w tytule p. 3.4.
- 3.4.3 PINB i DWINB przejmując w/w własność rzeczową STAROSTY - rozstrzygnął, że dokonana przebudowa stacji bazowej w 2013r. nie wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, czym rażąco naruszył art. 19 KPA w związku z art. 28.1; art. 29.3; art. 30.7 pkt 1)÷4); art. 35.1 pkt 1); art. 80.1 pkt 1) Prawa budowlanego.
Powyższe skutkuje w myśl art. 156 § 1 pkt 1) KPA nieważnością DECYZJI PINB oraz DWINB.
- 3.5 Ad p. 2.5 – Naruszenie art. 84 § 1 KPA.
- 3.5.1 Wg sądowego orzecznictwa, na PINB i DWINB spoczywa ciężar dowodu i samodzielnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Jednym z pomocnych narzędzi w tym zakresie jest opinia biegłego sądowego, szczególnie w sprawach wymagających specjalistycznej wiedzy. Niewątpliwie takie specjalistyczne wsparcie mógł PINB i DWINB uzyskać w zakresie oceny analizy, obejmującej obliczeniowy i graficzny rozkład ponadnormatywnych PEM wokół stacji bazowej, po jej przebudowie w 2013r. a zawartej w opinii nr EK-148/13 (Zał. 9).

Jest to punkt wyjścia dla prawidłowego ustalenia stron postępowania (art. 28.2 Prawa budowlanego), zgodności przedsięwzięcia z mpzp, itd. Jednak PINB i DWINB dla uniemożliwienia potwierdzenia techniczno-prawnych zarzutów zawartych w opinii nr EK-148/13, zaniechali z pozyskania opinii biegłego, co miało znaczący wpływ na wydanie DECYZJI nr 407/2013 i nr 1747/2013 z rażącymi naruszeniami prawa i proceduralnego przepisu wg art. 84 § 1 KPA.

- 3.6 Ad p. 2.6 - Rażące naruszenie art. 75 § 1; art. 77 § 1; art. 80 i art. 107 § 3 KPA § 3 KPA, wskutek celowego pominięcia oceny głównych dowodów samowoli budowlanej.
- 3.6.1 W/w wymienione proceduralne przepisy KPA postanawiają, co następuje:
- jako dowód, należy dopuścić wszystko, co może się przyczynić do wyjaśnienia sprawy (art. 75 § 1),*
 - Organ administracji publicznej (PINB, DWINB) jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy (art. 77 § 1),*
 - Organ administracji publicznej (PINB, DWINB) ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80),*
 - Uzasadnienie faktyczne i prawne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności (art. 107 § 3).*
- 3.6.2 Główne dowody dokumentujące samowolę budowlaną inwestora stanowią:
- ZGŁOSZENIE INSTALACJI stacji bazowej nr 49520 z dn. 26.06.2013r., zarejestrowane przez STAROSTĘ pod nr PEM 42/2013 (Zał. 8),
 - eksperska opinia Stowarzyszenia nr EK-148/13 (Zał. 9).
- Dla osłonięcia powyższej samowoli budowlanej inwestora - PINB i DWINB po prostu pominięli całkowicie merytoryczną ocenę powyższych dowodów przy wydaniu DECYZJI nr 407/2013 i nr 1747/2013, co stanowi obrazę prawa proceduralnego i skutkuje nieważnością tychże DECYZJI po myśli art. 156 § 1 pkt 2) KPA.
- 3.7 Ad p. 2.7 – Naruszenie art. 6.2 Ustawy o planowaniu i zagosp. przestrzennym w związku z art. 143÷144 KC oraz art. 35.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego
- 3.7.1 Zgodnie z obliczeniową i graficzną ilustracją rozkładu ponadnormatywnych PEM wg opinii nr EK-148/13, Rys. 3÷4, nastąpiło wkroczenie ponadnormatywnych PEM (kolor czerwony) na działkę gruntową nr 42/2, których gęstość mocy osiąga na granicy działki w punkcie **II** wartość - $S_{II} = 0,411 \text{ W/m}^2 \gg 0,1 \text{ W/m}^2$, naruszając rażąco art. 144.2 POŚ (Dz.U.2008.25.150, obecnie Dz.U.2013.1232).
- 3.7.2 W/w ponadnormatywne PEM ograniczają równocześnie na działce nr 42/2 wysokość budowy (lub nadbudowy), która wg mpzp „ŚRÓDMIEŚCIE-PÓŁNOC”, obszar P3.1/UC wynosi 18 m (vide → nr EK-148/13, Rys. 4).
- Powyższe budowlane i użytkowe okaleczenie przez inwestora i jego stację bazową działki nr 42/2, stanowi naruszenie prawa, o czym rozstrzyga wykładnia na str. 12 i 13 wyroku NSA z dn. 25.10.2011r. – sygn. akt II OSK 1485/10 (Zał. 21), która brzmi:

„.... Skoro wg art. 143 k.c. własność gruntu rozciąga się również na przestrzeń nad powierzchnią gruntu, to wyłącznie właściciel nieruchomości gruntowej jest uprawniony do korzystania z przestrzeni powietrznej nad jego gruntem. Wobec wyłączności uprawnień właściciela, należy wykluczyć ingerencje sąsiadów oraz innych osób trzecich, jak chodzi o korzystanie z przestrzeni powietrznej nad cudzym gruntem”.

„Mając na uwadze powyższe rozważania przyjąć należy, iż przez oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko należy rozumieć oddziaływanie pól elektromagnetycznych zarówno na tereny, na których istnieje legalnie wzniesiona zabudowa z przeznaczeniem na pobyt ludzi, jak i na tereny, na których taka zabudowa może być wznoszona zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 15 października 2009 r. sygn. akt II OSK 1581/08; z dnia 31 maja 2010 r. sygn. akt II OSK 719/09 - opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych)”.

Zatem dokonana samowola budowlana inwestora, stanowi zgodnie z wykładnią NSA rażące naruszenie prawa, skutkujące koniecznością wyłączenia nielegalnie przebudowanej stacji nr 49520 z eksploatacji i jej rozbiórki.

3.8 Ad p. 2.8 - naruszenie art. 30.1 pkt 3 b) w związku z art. 29.2 pkt 15) i art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego.

3.8.1 W skład każdej stacji bazowej tel. komórkowej, lokalizowanej na istniejących budowlach lub budynkach wchodzi anteny rozsiewcze i radioliniowe oraz telekomunikacyjne obiekty budowlane wg Dz.U.2005.219.1864, § 3 pkt 2) – vide → Schemat typowej stacji bazowej wg Zał. 17.

Sama instalacja nowych lub zamiana istniejących anten na nowszej generacji, bez równoczesnej budowy w/w telekomunikacyjnych obiektów budowlanych – nigdy nie umożliwi funkcjonowania jakiegokolwiek stacji bazowej.

Jednak korporacje radiokomunikacyjne w swoich wnioskach inwestycyjnych o budowę/rozbudowę/przebudowę, oraz organy administracyjne w swoich decyzjach i rejestracjach ZGŁOSZENIA ROBÓT BUDOWLANYCH – podają przeważnie tylko instalację lub wymianę anten, celem:

- ukrycia stanu faktycznego zakresu budowy/rozbudowy/przebudowy,
- obejścia art. 28.1 Prawa budowlanego,
- nieuprawnionego zakwalifikowania budowanej/rozbudowywanej/ przebudowywanej stacji bazowej pod „instalację urządzeń” wg art. 29.2 pkt 15) Prawa budowlanego.

3.8.2 Powyższym manipulacjom inwestorów i organów administracyjnych położył kres wyrok NSA z dn. 11.04.2013r. – sygn. akt II OSK 2400/11 (Zał. 22), str. 7÷8, w myśl którego:

- a) budowa, rozbudowa lub przebudowa stacji bazowej tel. komórkowej na istniejącej budowli lub budynku stanowi budowę **obektu budowlanego (budowli)**,
- b) niezależnie od wysokości anten z urządzeniami odgromowymi, niedopuszczalnym jest kwalifikowanie budowy jak w p. 3.8.2 a) pod „**instalowanie urządzeń**” wg art. 29.2 pkt 15) i jej realizację w oparciu o „ZGŁOSZENIE ROBÓT BUDOWLANYCH” wg art. 30.1 pkt 3 b) Prawa budowlanego,

- c) niezależnie od wysokości anten z urządzeniami odgromowymi, budowa jak w p. 3.8.2 a) powinna być poprzedzona uzyskaniem przez inwestora od STAROSTY decyzji o pozwoleniu na budowę w myśl art. 28.1 Prawa budowlanego.
- 3.8.3 Jak zestawiono w p. 3.1.3 i p. 3.2.1 odwołania, zakres dokonanej w 2013r, przebudowy stacji bazowej nr 49520 był bardzo szeroki i wiązał się z budową nowych telekomunikacyjnych obiektów budowlanych, niezbędnych dla funkcjonowania dodatkowych systemów telekomunikacyjnych DCS i UMTS.
W związku z powyższym i wykładniami NSA jak w p. 3.2.2; p. 3.3.1 i p. 3.8.2, powyższa przebudowa stanowiła nowe przedsięwzięcie, wymagające uprzedniego wypełnienia kompletu procedur w zakresie oceny środowiskowej, warunków zabudowy i pozwolenia na budowę – vide → art. 28.1 w zw. z art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1) Prawa budowlanego.
Decyzje PINB nr 407/2013 i DWINB nr 1747/2013 pomijają jednak celowo i całkowicie powyższe przepisy Prawa budowlanego i wynikające z nich procedury, co implikuje ich nieważność w myśl art. 156 § 1 pkt 2) KPA.
- 3.9 Ad p. 2.9 – rażąco naruszenie art. 28.1 w związku z art. 80.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego.
- 3.9.1 Zgodnie z uzasadnieniem prawnym i faktycznym oraz orzecznictwem NSA, podanym w p. 3.8.3, przebudowa stacji bazowej nr 49520 dokonana w 2013r., mogła nastąpić legalnie wyłącznie po uprzednim uzyskaniu przez inwestora od STAROSTY Decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 28.1). Natomiast niedopuszczalnym byłoby dokonanie tej przebudowy w oparciu o „ZGŁOSZENIE ROBÓT BUDOWLANYCH”, zarejestrowane w sposób nieuprawniony przez STAROSTĘ czy wręcz bez jakichkolwiek uzgodnień inwestora ze STAROSTĄ – vide → art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1) i art. 80.1 pkt 1) Prawa budowlanego.
- 3.9.2 Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego i co też potwierdzają DECYZJE PINB oraz DWINB, przebudowa stacji bazowej nr 49520 została dokonana przez inwestora w 2013r.:
- bez pozwolenia STAROSTY na budowę,
 - bez ew. zarejestrowania przez STAROSTĘ „ZGŁ. ROBÓT BUDOWLANYCH”.
- PINB stwierdza wręcz na str. 3 DECYZJI (wiersz 10 od góry) co następuje:
„Odnosząc się do wniosków Stowarzyszenia OJCZYŻNA, jakoby po 2000 roku doszło do kolejnej rozbudowy przedmiotowej stacji, należy wyjaśnić, że jeżeli jakakolwiek rozbudowa by nastąpiła, to żadna z obecnie istniejących anten na legalnie wybudowanych masztach antenowych nie przekracza swą wysokością 3 m, a zatem w świetle przepisów Prawa budowlanego (a tylko w tym zakresie Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego posiada kompetencje) jego instalacja nie podlega jurysdykcji Prawa budowlanego, a zatem nie może być uznana za samowolę budowlaną”.
- 3.9.3 Odnosząc się do powyższej kluczowej sentencji PINB, stanowiącej podstawę umorzenia przez niego postępowania, stwierdzamy co następuje:
- a) Zgodnie z pomiarami dokonanymi przez PINB dnia 05.12.2012r., stanowiącymi Załącznik do Protokołu znak PINB-401/SM/12 (Zał. 23), wysokość anten rozsiwczących, mierzona od powierzchni dachu budynku wynosi ok. 6 m a nie poniżej 3 m jak tendencyjnie podaje PINB, potwierdzając nieprawdę, dla osłonięcia samowoli budowlanej inwestora.

- b) PINB i DWINB nie posiadają dostatecznej wiedzy z zakresu Prawa budowlanego, ponieważ nie znają (lub nie chcą znać) definicji „urządzeń budowlanych” wg Dz.U. 2010.243.1623 art. 3 pkt 9) i świadomie, błędnie utożsamiają je z „telekomunikacyjnymi obiektami budowlanymi” wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2), których budowa wymaga uzyskania pozwolenia na budowę w myśl art. 28.1 Prawa budowlanego i wykładni NSA (Zał. 22 str. 7-8).
- c) Następny niedostatek wiedzy prawnej to błędne i nieuprawnione podciąganie przez PINB i DWINB budowy „telekomunikacyjnych obiektów budowlanych” - pod instalowanie „urządzeń budowlanych” wg art. 29.2 pkt 15) Prawa budowlanego.
- d) Niedostatek wiedzy prawnej w zakresie swoich obowiązków i uprawnień wg przepisów Prawa budowlanego (art. 81.1; art. 84.1) oraz rozdziału w myśl KPA właściwości rzeczowych PINB, DWINB, ORGANU GMINNEGO i STAROSTY a także całkowite ignorowanie orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego.
- e) Ignorowanie przepisów POŚ, OOŚ, KC i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (mpzp), mimo prawnego obowiązku ich egzekwowania od inwestora i STAROSTY w myśl przepisów wg art. 32.1; art. 35.1; art. 81.1; art. 84.1 pkt 2) Prawa budowlanego.

W sumie Decyzje nr 407/2013 i nr 1747/2013 to ciąg rażącego naruszania, niezajomości lub obchodzenia prawa, skutkujące ich nieważnością w myśl art. 156 § 1 pkt 2) KPA.

4. KOŃCOWE SENTENCJE I PROŚBY

Przedkładając liczne wady faktyczne i prawne, udokumentowane w p. 3.1÷3.9 nin. skargi, Stowarzyszenie Ekologiczne „OJCZYŻNA” wnosi uprzejmie do Wysokiego Sądu o dokonanie:

- a) uchylenia w całości DECYZJI nr 1747/2013 z dn. 09.12.2013r. Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego i poprzedzającej Decyzji nr 407/2013 z dn. 18.10.2013r. Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Świdnicy,
- b) ustalenia wskazań dla wydania przez organ nadzoru budowlanego nowej decyzji, nakładającej na inwestora obowiązek wyłączenia stacji bazowej nr 49520 z eksploatacji i jej terminowej rozbiórki.

Zarząd Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA”

Skarbnik

.....
(Franciszek Legut)

Sekretarz

.....
(Stanisław Kos)

Prezes

.....
(Lucjan Momot)

Otrzymują:

1. WSA-Wrocław – 1 egz. skargi
2. DWINB-Wrocław – 1 egz.
3. Stowarzyszenie - 1 egz.

